

ԼՈՒՄՍԱԿՆՈՐԻՉ ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 8
ՅՈՒԼԻՍ
JULY / JUILLET
YEAR / ANNÉE 1
NO.8 2017

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔԻ ԼՍԵՑԷ՛Ք ԵՒ ՀԵՏԵԻԵՑԷ՛Ք

ԲԱԲԳԵՆ ԱՐԵՇՊԻՍԿՈՊՈՍ Առաջնորդ՝ Գևորգյանի Հայոց Թեմի

Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցին մեծ հանդիսությամբ կը նշէ Քրիստոսի Այլակերպությունը, որ միացած է հայոց հեթանոսական կրօնքին յիշատակ փասցած Վարդավառի տօնին:

Թաթոր լեռան վրայ Յիսուս Իր երեք աշակերտներուն Յակոբոսի, Յովհաննէսի ու Պետրոսի ներկայութեամբ, պայծառակերպուեցաւ եւ Իր աստուածային փառքով ու տեսիլքով յայտնուեցաւ: Հին Կտակարանի ներկայացուցիչներէն՝ Մովսէս եւ Եղիա մարգարէները երեւցան ու հաստատեցին մարգարէներու կողմէ նախագուշակուածը՝ Քրիստոսի Աստուծոյ Որդի ըլլալու ճշմարտութիւնը: Նոյն պահուն աստուածային ճշմարիտ ու քաղցր ձայնը, երկրորդ անգամ ըլլալով, կը վկայէ «Ատիկա է իմ սիրելի Որդիս, Անո՛ր ըլլեցէք»: Առաջին անգամ աստուածային այդ քաղցր ձայնը լսուած էր Յիսուս Քրիստոսի տնօրինական կեանքի սկզբնաւորութեան: Ահաւասիկ, երկրորդ անգամ էր, որ այդ ձայնը լսելի կը դառնար. Թաթոր լեռան երկնականարին վրայ, Քրիստոսի կեանքի վերջին հանգրուանին, հաստատելու եւ վկայելու, որ Ա՛ն է աշխարհի Փրկիչը, Աստուածորդին, որ եկաւ ձեզի հետ ըլլալու, ձեզ առաջնորդելու: Եկաւ ձեզ անկեալ վիճակէն ձերբազատելու, մէկ խօսքով՝ ձեզ ձեր մեղքերէն ազատելու եւ մանաւանդ լուսաւորելու ձեր խաւարած սրտերն ու հոգիները:

Թաթոր լեռան վրայ Յիսուս աղօթեց եւ այդ պահուն այլակերպեցաւ: Ան յաճախ կ'աղօթէր եւ շեշտը կը դնէր աղօթքի կարեւորութեան վրայ: Աղօթքը իւրաքանչիւր մարդու կեանքի գերագոյն սկզբունքը պէտք է դառնայ, որուն միջոցով կարելի է խօսիլ, հոգին բանալ Աստուծոյ: Մեր բոլոր սուրբերը, նահատակները, հայրապետները, ճգնաւորները աղօթքով անցուցին իրենց կեանքը եւ ամենէն յաջող ու աստուածատես պահերը ապրեցան:

Հետեւաբար, մեր կեանքի հիմնական սկզբունքը դարձնելով աղօթքը, անխափան եւ անձանձրոյթ կատարենք զայն, միշտ յարաբերութեան մէջ ըլլալով Աստուծոյ հետ:

Թաթոր լեռան վրայ Քրիստոս հոգեկան այլակերպութեան պահ մըն էր, որ ապրեցաւ: Քրիստոս կու գայ սորվեցնելու մեզի, որ մենք եւս պէտք ունինք հոգեկան լուսաւորութեան, որպէսզի կարենանք քալել լուսաւոր ճանապարհէն՝ դառնալու լոյսի որդիներ:

Ներկայ աշխարհը պէտք ունի Թաթոր լեռան վրայ շողացող լոյսին՝ փայլելու եւ գործելու իրմով: Այդ լոյսն էր որ դարեր շարունակ շողաց մեր երկնականարին վրայ, մեր սրտերուն ու հոգիներուն մէջ: Իմ աղօթքս է, որ այդ լոյսը միշտ վառ փայլ մեր կեանքին, հոգիներուն ու սրտերուն մէջ:

Հետեւաբար, եկէ՛ք վերանորոգուինք, պայծառակերպենք մեր կեանքը, լուսաւորենք մեր ճանապարհը եւ ԼՍԵՆՔ ՈՒ ՀԵՏԵԻՒՆՔ ԱՆՈՐ...

Ս. ՍԱՀԱԿ ԵՒ Ս. ՄԵՍՐՈՊ

Թուականին: Իր գահակալութեան շրջանին տեղի ունեցաւ հայ ժողովուրդի դպրութեան ամենանշանաւոր դէպքը՝ Հայ գիրերու գիտոր, 406 թուականին, Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի ջանքերով եւ Ս. Սահակ հայրապետին ու Վոսմաշապուհ թագաւորին օժանդակութեամբ: Վոսմաշապուհ թագաւորի հովանաւորութեամբ, Սահակ եւ Մեսրոպ իրենց աշակերտներով, դպրանոցներ կը բանան Հայոց երկրի ամէն կողմերը: Անոնք նաեւ կը պատրաստուին Աստուածաշունչի առաջին թարգմանութեան եւ յունարէն ու ասորերէն բնագիրներէն կը թարգմանեն գանիկա: Իր մտաւորական աշխատանքներով զարկ տուաւ եկեղեցոյ պայծառութեան: Ան իր գրական վաստակով եղաւ հիմնադիրը եկեղեցական

մատենագրութեան եւ ազգային դպրութեան: Վախճանեցաւ 437 թուականին փակելով Լուսաւորիչ տոհմին հայրապետական շառաւիղը եւ թաղուեցաւ Աշտիշատի մէջ: Ս. Սահակ Հայրապետ նկատուած է հայ ժողովուրդին մտքի Լուսաւորիչը: Սահակ Կաթողիկոս եւ Մեսրոպ Մաշտոց, իրենց աշակերտներով կը թարգմանեն Աստուածաշունչ մատենաւր եւ կը տարածեն զայն հայ ժողովուրդին մէջ: Այսպիսով հայ եկեղեցոյ սուրբ կամարներուն տակ Աստուծոյ ձայնը հայերէնով կը հասնի իւրաքանչիւր հայ հաւատացեալին, որ հունտի մը նման սերմանուելով անոնց սրտերուն մէջ, մէկի տեղ երեսուն, վաթսուն եւ հարիւր հաւատքի հատիկներ կը պտղաբերէ Աստուծոյ: Ս. Մեսրոպ Մաշտոց իր վաստակաւոր կեանքին վախճանը կը կնքէ 441 թուականին եւ կը թաղուի Օշական գիւղին մէջ, ուր մինչեւ այսօր որպէս ուխտատեղի կը գտնուի իր գերեզմանը:

ՄԻՇՏ ԱՂՕԹԵՆՔ

Բոլորին պահապանը՝ Քրիստոս,
Քու աջո թող հովանի ըլլայ իմ վրաս՝
ցերեկ ու գիշեր, տանը եղած ժամանակ,
ճանապարհ երթալու ժամանակ,
քնանալու եւ արթննալու,
որպէսզի երբեք չսասանիմ.
Եւ ողորմէ՛ Քու արարածներուդ եւ ինծի՝
բազմամեղիս.

Ամէն:

ՀՈԳԵԻՈՐ ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

Ոմանք բախտագուշակի կ'երթան. բախտագուշակի դիմելը սխալ է:

Աստուածաշունչը կը պատուիրէ քարկոծել վիուկն ու հմայողը (Ղւ 20.27): Կ'արգիլէ հմայութիւն եւ գուշակութիւն ընելը (Ղւ 19.26): Կը պատուիրէ չդիմել վիուկին ու հմայողին, որպէսզի չպղծուինք (Ղւ 19.31): Զօրեղ կերպով կը շեշտէ, որ բախտի նայիլը, գուշակութիւն, հմայութիւն եւ դիւթութիւն ընելը, կախարհ, վիուկ, նշանագէտ կամ մեռելահմայ ըլլալը՝ մեզ Աստուծոյ այսքին զարջելի կը դարձնեն (Բ.Օր 18.10-12): Աստուած կը հաստատէ, որ կախարհութիւն եւ հմայութիւն ընելը կամ այդպիսիներուն քով երթալը ՉԱՐՈՒԹԻՒՆ է (Դ.Թգ 17.17, 21.6: Բ.Մն 33.6: Թւ 22.7: Ես 47. 9, 12: Եզ 21.21-23, 29: Ես 2.6-12: Դն 2.2, 5.7, 15: Ա.Տմ 4.1-2 եւ այլն):

Ինչո՞ւ մարդիկ բախտագուշակի կ'երթան:

Կ'երթան գիտնալու համար իրենց ապագան: Ասիկա Աստուծոյ կամքին հակառակ բան է, որովհետեւ Աստուած չ'ուզէր, որ մենք ապագան գիտնանք (Դն 2.27, 4.7): Աստուած կ'ուզէ, որ մենք օրը օրին հաւատքով ապրինք: Կ'երթան մեկուն գործի «յաջողութիւն» բերելու համար, իսկ ուրիշի մը՝ գործերու ձախողութիւն, մեկու մը նեղութիւն տալու համար, ուրիշի մը՝ նեղութիւնը փարատելու: Այդպիսիներ կը մոռնան, որ Աստուած ի՛նքն է մարդոց օգնողն ու օրհնողը, զօրացնողն ու զօրավիգ կանգնողը: Կ'երթան՝ ասոր-անոր թուղթ ընելու համար: Այդպիսիներուն կ'ըսենք. «Թուղթ ընելու փոխարէն, աղօ թք ըրէք իրարու համար: Թուղթով ձեր նմանը չարի կապանքին տակ առնելու փոխարէն, աղօթքով զանոնք ազատեցէք չարին կապանքէն: Երբ թուղթ ընէք, կը դառնաք գործակիցները սատանային, իսկ երբ աղօթք ընէք՝ կը դառնաք գործակիցները Աստուծոյ»:

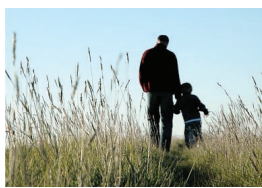
Կ'եզրակացնեն ըսելով. «Սուրճի գաւաթ կարդալու փոխարէն՝ Աստուածաշո՞նչ կարդացէք: Կապար թափելու փոխարէն՝ արցո՞ւնք թափեցէք խաչին առջեւ: Կապոյտ աչք կախելու փոխարէն՝ խաչ կախեցէք ձեր վիզերէն: Զիտ պայտ դնելու փոխարէն՝ սրբապատկերնէր դրէք: Բախտագուշակի դիմելու փոխարէն՝ աղօթողներո՞ւ դիմեցէք: Իրարու դէմ թուղթ ընելու փոխարէն՝ աղօ թք ըրէք իրարու համար»:

Ճարհնակ Օ. Լոր. Մէլոյեան

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱԻԱԶԱՏՈՒՓԸ

Շարք առտու տղեկ մը իր աւագատուփին մէջ կը խաղար: Ան իր խաղալիքէ ինքնաշարժները ունէր նաեւ պզտիկ սափորն ու փայլուն կարմիր կերպրնկալէ բառ: Մինչ ճամբաներ եւ բապուղիներ կը բանար կակուղ աւազին վրայ, ան մեծ քար մը գտաւ, որ իրեն արգելք էր:

Տղեկը քարին չորս կողմը փորեց, զայն հողէն դուրս հանելու միտումով: Քիչ մը ջանքով հրեց եւ ոտքերը գործածելով քարը կրցաւ աւագատուփին մէկ ծայրը տանիլ, հակառակ անոր որ ինք պզտիկ էր եւ քարը շատ մեծ: Մակայն երբ աւագատուփին ծայրը բերաւ մեծ քարը, տեսաւ որ անկարող էր զայն տուփէն դուրս գլորելու:

Փորձեց քարը դուրս հրել, բայց ամէն անգամ որ կը խորհէր, թէ կը յաջողէր իր նպատակին հասնելու, քարը ետ տուփին մէջ կիլնար:

Պզտիկ տղան քրտնեցաւ, յոգնեցաւ, բայց շարունակեց փորձել քարը դուրս հանել իր աւագատուփէն: Փոքրիկ մատիկները ցաւեցան, բայց ի գուր:

Վերջապէս բարկութենէն սկսաւ լալ: Այս բոլոր ժամանակը հայրը նատասենակի պատուհանէն կը դիտէր զակիկն ըրածները: Մինչ արցունքները քրտնած այտերէն վար կը գլորէին, մեծ շուք մը ինկաւ տղուն եւ աւագատուփին վրայ: Այդ հօրը շուքն էր: Հանդարտ բայց հաստատ ձայնով ան ըսաւ, «Տղա՛ս, ինչո՞ւ ամբողջ ուժդ չգործածեցիր»:

Ընկճուած տղան հեծկլտալով պատասխանեց. «Մակայն հայրի՛կ, գործածեցի: Ի՛նչ ուժ որ ունիմ, գործածեցի»:

«Ո՛չ, տղա՛ս», սրբագրեց Հայրը քաղցրութեամբ, «քու ամբողջ ուժդ չգործածեցիր: Դուն զիս չկանչեցիր»:

Այդ ըսելով հայրը ծռաւ, քարը շակեց եւ աւագատուփէն դուրս դրաւ:

Մենք ալ նոյնը չենք ըներ յաճախ: Մեր ուժերուն կը վստահինք մեր «քարերը» վերցնելու, մինչդէռ Հայր Աստուած մեզ կը դիտէ խանդաղատանքով եւ կը սպասէ, որ Զինք կանչենք, որպէսզի մեր ծանր ու մեծ «քարերը» վերցնէ մեր կեանքէն:

«Տէրը փնտռեցէք, քանի որ անիկա կը գտնուի. Զանիկա կանչեցէք, քանի որ անիկա մօտ է»: (Եսայ. 55:6)

Բրախատ

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆՔ

Աբրահամ եւ Խորէն Քահանաներ

Աբրահամ եւ Խորէն վկաները եղած են Ղեւոնդեանց հոգեւորականներուն խումբին մէջ երկու քահանաներ, որոնք եւս կը բռնադատուին, որպէսզի ուրանան քրիստոնէութիւնը եւ դառնան կրակապաշտ: Անոնք կը մերժեն ենթարկուիլ հրահանգին կառչած մալով իրենց քրիստոնէական հաւատքին: Կը դատեն զիրենք եւ սակայն ոչ մէկ ամբաստանութիւն գտնելով անոնց վրայ, պարզապէս սկանջնին կը կտրեն եւ արքունիքի ախոռներուն մէջ որպէս ծառայ կ'աշխատցնեն:

Շրջակայքին մէջ ապրող քրիստոնէաները իմանալով անոնց աշխատանքի վայրը, մեծ յարգանք կ'ընծայեն անոնց, որպէս կենդանի նահատակներ, եւ բազմաթիւ նուէրներ կը բերեն երկու քահանաներուն: Աբրահամ քահանան առնելով նուէրները երկար ճամբայ կտրելով կը տանէր զանոնք Յազկերտ պարսից թագաւորին կողմէ՝ նենգութեամբ բանտարկուած հայ նախարարներուն: Ի վերջոյ, ժամանակ մը ետք ներման կ'արժանանայ, եւ ի պատիւ իր կենդանի նահատակութեան, իրեն կը շնորհուի Բզնունեաց գաւառի եպիսկոպոսական արթորը, ուր նաեւ խաղաղ մահուամբ կը վախճանի: Իսկ Խորէն քահանան կը նահատակուի, իր տաժանակիր աշխատանքին չդիմանալով:

Message du Prélat

ÉCOUTEZ-LE ET SUIVEZ-LE

L'Église arménienne Apostolique célèbre la Transfiguration de Jésus et conjonction avec une ancienne tradition arménienne païenne, la fête de Vartavar. Un jour, Jésus gravit une montagne avec ses disciples Pierre, Jacques et Jean et en leur présence, a été embrasé d'une lumière merveilleuse qui était la manifestation de Dieu sur terre. Les personnages du Vieux Testament Moïse et Élie apparaissent et confirment le message des anges. Jésus est en effet le fils de Dieu. Au même moment, la voix véritable et merveilleusement douce de Dieu fit entendre : « Celui-ci est mon Fils bien-aimé, en qui j'ai mis toute mon affection : écoutez-le ! » C'était la première fois qu'on entendit la voix douce de Dieu depuis la naissance de Jésus. Et voilà, c'était la deuxième fois que cette voix est entendue sur la voûte céleste du Mont Thabor, durant la dernière étape de la vie de Jésus pour confirmer et témoigner que Jésus est notre Sauveur, le Fils de Dieu qui est venu pour être avec nous et nous diriger. Le Christ est la lumière qui illumine tout homme, qui nous exonère de nos péchés et illumine la lumière dans nos cœurs et esprits.

Au sommet du Mont Thabor, Jésus a prié et soudain s'est Transfiguré. Il priait souvent et mettait l'accent sur l'importance de la prière. La prière doit devenir notre principe suprême à travers laquelle nous pouvons parler avec Dieu et Lui ouvrir notre esprit. Tous nos saints, nos martyrs et nos pontifes ont passé leurs vies en priant et ont réussi à voir la gloire de Dieu.

En conséquence, en établissant la prière comme un principe fondamental et il faut que nous le pratiquions sans faute et diligemment pour que nous soyons toujours en communication avec Dieu.

Jésus a vécu un moment de Transfiguration spirituel sur le mont Thabor et nous apprend que nous aussi avons besoin d'une illumination spirituelle pour que nous puissions parcourir un chemin éclairé pour devenir des enfants de la lumière.

Le monde aujourd'hui a besoin de la lumière divine du Mont Thabor pour briller et œuvrer. C'est cette lumière qui, à travers les siècles, a auréolé notre voûte céleste, nos cœurs et nos esprits. Je prie que cette lumière ne s'éteigne jamais de nos vies, de nos esprits et de nos cœurs.

Alors, réunissons-nous pour nous renouveler, transfigurer nos vies, illuminer nos parcours et ÉCOUTONS-LE ET SUIVONS LE...

Archevêque Papken Tcharian

Quels sont le sens et l'importance de la transfiguration?

Environ une semaine après que Jésus a clairement annoncé à ses disciples qu'il souffrirait, serait tué et ressusciterait (Luc 9.22), il a amené Pierre, Jacques et Jean sur une montagne pour prier. Pendant qu'il priait, son apparence a changé, a pris une forme glorieuse, et ses vêtements sont devenus d'un blanc éclatant. Moïse et Élie sont apparus et se sont entretenus avec lui de sa mort prochaine. Pierre, très effrayé et sans savoir ce qu'il disait, a proposé de dresser trois tentes, certainement en référence à la Fête des Tabernacles, au cours de laquelle les Israélites habitaient sous tente pendant 7 jours (Lévitique 23.34-42). Pierre exprimait le désir de rester à cet endroit. Puis, une nuée lumineuse les enveloppa et une voix fit entendre ces paroles : « Celui-ci est mon Fils bien-aimé, qui a toute mon approbation : écoutez-le ! » Quand la nuée s'est dissipée, Moïse et Élie avaient disparu et Jésus était seul avec ses disciples, toujours très effrayés. Il les a avertis de ne raconter à personne ce qu'ils avaient vu, jusqu'à sa résurrection. Les trois récits de ces événements se trouvent dans Matthieu 17.1-8, Marc 9.2-8 et Luc 9.28-36.

L'objectif de la transfiguration de Christ dans au moins une partie de sa gloire céleste était certainement de permettre au « cercle restreint » de ses disciples les plus proches de mieux le comprendre. Christ a radicalement changé d'apparence, afin que ses disciples puissent contempler sa gloire. Les disciples, qui ne le connaissaient jusqu'ici que sous sa forme humaine, ont pris davantage conscience de la divinité de Christ, même s'ils ne la comprenaient toujours pas parfaitement. Cela leur a apporté le réconfort dont ils avaient besoin après avoir appris la terrible nouvelle de sa mort prochaine.

Symboliquement, l'apparition de Moïse et d'Élie représente la Loi et les Prophètes. La voix de Dieu provenant du ciel qui dit : « Écoutez-le ! » montre clairement que la Loi et les Prophètes doivent à présent céder la place à Jésus, le chemin nouveau et vivant qui remplace l'ancien, l'accomplissement de la Loi et des innombrables prophéties de l'Ancien Testament. De plus, sa forme glorifiée leur révèle un aperçu de sa glorification à venir et de son intronisation comme Roi des rois et Seigneur des seigneurs.

Youth Jeunesse

Over 100 People Attend The North American Armenian Youth Seminar at Camp Iawah – A Great Success.

For the past 7 years since 2010, Armenian Prelacy of Canada's Armenian Religious Education Council organizes a weekend seminar with clergyman, organizing committee members and Youth and Young Adults. It has been very successful every year.

On June 9th-11th, 2017, at Camp Iawah north of Kingston, Ontario, Canada in Godfrey, over 100 people attended the seminar coming from Montreal, Toronto, Cambridge, California, New York, even all the way from the Bahamas. We enjoyed home cooked meals, also a barbecue by the shores of Wolfe Lake, overlooking the beautiful moon which made its presence after our barbecue, then we danced around the bon fire with Armenian music, made s'mores.

During our free time we had activities such as canoeing, basketball, soccer, enjoying the lake, and some of us during that time enjoyed a good conversation, connecting with others and we became a family. Then we all wished it was a longer gathering.

The purpose of this Armenian North American retreat is to strengthen our spiritual selves, to meet and make friends with other Armenians, to make a spiritual bond with God, and to enjoy a weekend of fellowship.

Clergyman conducted discussions both about religion and other topics. Srpazan/ArchBishop Papken Tcharian, Hayr KEGHART Kosbakian, Hayr VARTAN Tashjian, Father Paul Guirgis, Dr. George Laylekian. Also Semaline Joukakelian who were also one of the presenters of a discussion.

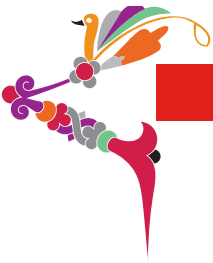
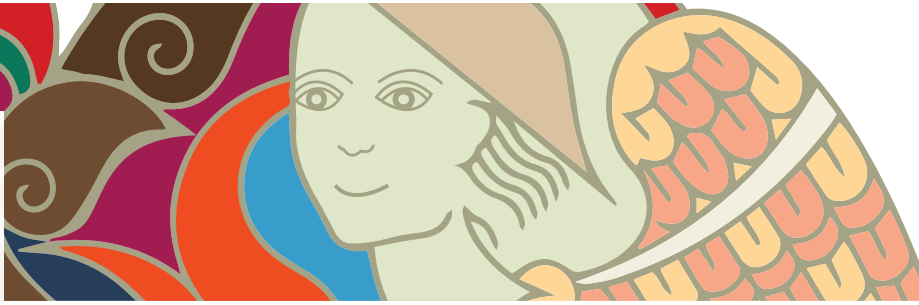
Thank you to Zaven Joukakelian, Anie Aboyan, Sossie Aboyan, Nora ZOBIAN, Maria Tchamitchian, Sarkis Kidanian, Arameh Ebrahhamian, Taline Krikorian, Mariam Arakelian, Dania Ohanian, and others who organized this beautiful weekend which we will never forget.

Many people hardly slept all weekend as we all wanted to spend as much time with each other as possible as we all know, weekends go very fast. Time is precious and we all wanted to be part of every single aspect of the weekend. I know we all if not most of us recovered when we got to our homes.

We look forward to future gatherings together to reunite with friends, to make new friends and most importantly get together with hearing Gods words, learning, and creating a strong bond with God, and to take what we learn to include it in our lives. God bless everyone and hope to see you at our next Armenian North American retreat/seminar.

Jalin Orfali

ՀԱՅԵՑԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Վերանորոգումը՝ մանուկներու դաստիարակութեամբ

Սողոմոն Իմաստուն Հին կտակարանի Ժողովողի գիրքին մէջ ըսած է. «Ոչինչ նոր է արելին տակ», հաւանաբար ասիկա շիտակ է աշխարհի բնակչութեան 20 առ հարիւրին համար, որոնք տակաւին ելեկտրականութիւն չունին, սակայն մեզի համար, որ Հիւսիսային ամերիկայի մէջ կ'ապրինք, ամէն օր փոփոխութիւն կայ...:

Փոփոխութիւն:

Մենք, անձնապէս եւ հաւաքաբար մաս կը կազմենք այս փոփոխութիւններուն...: Կարելոր հարցումը այդ է, թէ մեր մասնակցութիւնը այս փոփոխութեան մէջ ենթակայական է թէ առարկայական:

Այսինքն, մե՞նք ենք, որ կը պարտադրենք այս փոփոխութիւնը, մե՞նք ենք, որ կը սկսինք փոփոխութիւնը, մե՞նք նպատակներուն համար, թէ փոփոխութիւնն է, որ կը պարտադրուի մեր վրայ, որովհետեւ սկսուած է ուրիշներու կողմէ, անո՞նց շահերուն համար:

Իւրաքանչիւր փոփոխութիւն մէկու մը «վերանորոգում»ն է, մէկու մը «update»ն է:

Քաղաքական կեանքին մէջ, ամէն նոր կառավարութիւն կու գայ նաեւ փոխելու, նորոգելու, վերանորոգելու նախորդին կողմէ սկսուած գործ մը, մասնանշելով անոնց թերութիւնները՝ ըստ իրենց:

Բջիջային հեռախօսի աշխարհին մէջ, ամէն մարդ բջիջային հեռախօս ունի: Անոր վրայ կրնանք դնել մեր ամբողջ պատարագն ու ժամերգութիւնները: Սակայն հազիւ մի քանի անգամ վերանորոգուած է այս «APP»ը: Ահագին խաղեր կան, որոնք կը վերանորոգուին շարունակաբար, որովհետեւ կ'ուզեն աւելի եւ աւելի գերել գործածողները... ուրե՛ս իրենց կողմէ պարտադրուած վերանորոգումը կրնայ պատուհաս եւ զսասակար ըլլալ ուրիշներու...

Թորոս Պապիկեան
(Շարունակելի 1)

Ազգային Առաջնորդարանի Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Խորհուրդին տարեկան

համագումարը՝ **Ետդարձ թեմայով**

Հովանաւորութեամբ Գերաշնորհ Ս. Բարգէն Սրբ. Արք. Չարեանի եւ կազմակերպութեամբ Գանատայի Հայոց Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Խորհուրդին, 9-11 Յունիս 2017-ի շաբաթավերջին տեղի ունեցաւ երիտասարդական համախմբում, «IAWAH» բանակավայրին մէջ, Քինկսթըն:

Գանատայի զանազան շրջաններէն մօտաւորապէս 100 երիտասարդներ ժամանեցին բանակավայր. այս տարի, համախմբումին մասնակցեցան նաեւ ԱՄՆ Արեւելեան եւ Արեւմտեան թեմերէն երիտասարդներ:

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսի Սրբատառ Կոնդակին հիմամբ, սոյն համագումարի թեման էր վերանորոգումը, իսկ նպատակը՝ հրաւիրել երիտասարդը ինքնաքննարկման եւ ուխտի վերանորոգման, առաջնորդելով զինք տողարձի, այսինքն՝ որդեգրելու աստուածահաճոյ ճանապարհ մը: Այս իմաստով համագումարին ընթացքին արծարծուեցան հայ քրիստոնէայ երիտասարդը յուզող հարցեր, լուսարձակի տակ առնուեցան օգտաշատ նիւթեր, որպէսզի երիտասարդը Աստուծոյ խօսքերով զինուած աստուածահաճոյ կեանք մը ունենայ իր առօրեայ խուճապով լի կեանքին մէջ:

Համագումարին պաշտօնական բացումը տեղի ունեցաւ Ուրբաթ երեկոյեան՝ Առաջնորդ Սրբազան Հօր ողջոյնի խօսքով ու աղօթքով: Այնուհետեւ, ներկաները համախմբուեցան եւ ծանօթացան իրարու:

Համագումարի դաստիարակչական բաժինը սկիզբ առաւ Շաբաթ առաւօտեան, Ս. Ներսէս Շնորհալի Հայրապետի «Արեւագալ»ի ժամերգութեամբ, որուն յաջորդեց «Մէնիկ» հոգեւոր մտամփոփման պահ մը. երիտասարդները առանձնացան բնութեան մէջ եւ խոկումի պահ մը ունեցան, կարդալով Կորնթացիներուն գրուած նամակի «Զգուշացման կերպեր» (Կորնթացիս 7:2-4) բաժինը: Նախաճաշէն անմիջապէս ետք տոբթ. ճորձ Լէյլէկեան ներկայացուց Քրիստոսի լերան քարոզի «Երանիները» (Մատթէոս 5:3-11), որուն յաջորդեց շաբականի ուսուցում Հոգեշնորհ Ս. Վարդան Վրդ. Թաշճեանի ղեկավարութեամբ, ապա մոլորութիւններու մասին դասախօսեց Արժանապատիւ Ս. Փօլ Քին. Կիրկիսը եւ առաւօտեան բաժինը ւարսին հասաւ Գերապատի Ս. Գեղարդ Օ. Վրդ. Քիւսպէկեանի «Փորձութեանց Յաղթահարել» դասախօսութեամբ: Կէսօրէ ետք, Սեմալին Պէքարեանի եւ Թալին Պօղոսեանի նախաձեռնութեամբ եւ երիտասարդներու մասնակցութեամբ կատարուեցաւ ներկայացում մը, որ կ'ամփոփէր տողարձի գաղափարը: Երեկոյեան երիտասարդները մասնակցեցան զանազան խաղերու:

Կիրակի առաւօտ տեղի ունեցաւ երիտասարդական Ս. Պատարագ, զոր մատուցեց Հոգեշնորհ Ս. Վարդան Վրդ. Թաշճեան: Սուրբ եւ Անմահ Պատաագի ընթացքին երիտասարդութեան պատգամը փոխանցեց Գերշ. Ս. Բարգէն Արք. Չարեան:

Ամբողջ շաբաթավերջին, երիտասարդները առիթ ունեցան խորհրդածութեան պահեր ունենալու Առաջնորդ Սրբազան Հօր հետ: Համագումարի ւարսին երիտասարդներուն խանդավառութիւնը սպացոյց մըն էր, որ այս տարի եւս համախմբումը յաջողեցաւ արդինաւետ հետք թողոյլ մասնակիցներուն մօտ, անգամ մը եւս փաստելով, որ Գանատայի Հայոց Թեմը, յանձինս Առաջնորդ Սրբազան Հօր եւ ժողովական ու պատկան մարմիններու, իւրայատուկ արժէք կու տայ երիտասարդութեան, զանոնք մղելով մասնակից դառնալու ազգային եւ եկեղեցական կեանքին:

Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Խորհուրդին գալիք ծրագիրներուն կրնաք հետեւիլ դիմատետրի AREC (Armenian Religious Education Council) էջէն:

Նորա Զօպոյեան

Դ թ է' Թ'

Ամբողջացուցէք պակտող բաղաձայնը աւելցնելով

ար -	հակի-	- արմ
- անակ	բար-	- պիր
խանու -	զն - ակ	կա - իլ
բու -	Դ	որ -
մար -	թէ	գտա -
մու -	Թ	- ուռ
- սցան	Փա - իլ	- Լմբ
բեր -	- պրոց	- ուլ
- խոակ	օ - եան	ան - իկ
շան -		- ուն -